

Շուշանիկ Կուրդիւնյան

Լսի՛ր

Տնքում են սար, ձոր, ծիլ, ծաղիկ ու խոտ .
Քամին՝ կաղկանձում . բուն վայ է տալիս .
Ծով, գետ ու առվակ՝ պղտոր, արյունոտ
Դիակներ բարձած— գնում են գալիս:

Լսի՛ր .
Վերքն է մրմնջում . . սրտերը՝ քաղցած
Ունեն մեծ պայքար, որ խոր թափանցեն,
Ուտեն՝ ապրելու, դիակի հյուծված
Ներքին աշխարհը, սիրտը շուտ անցնեն:

Լսի՛ր .
Մարմինն է տնքում փոր հացի համար՝
Անառակության մեջ լկված վաղաժամ .
Եվ ատամների կրճտոցն անդադար
Անեծք է թափում՝ որ ծախվեց էժան:

Լսի՛ր .
Երկունքը մոտ է . ամեն խաղերից
Ոսկորն է շաշում . և մի վայրկյանի
Մի անասնական անհագ մրրկից
Աշխարհ է գալու քաղցած կենդանի:

Լսի՛ր .

Լուռ արածում են մարդ և անասուն .

Անբան կենդանին գոյության համար,

Անխոս զարմանքի ձգած վայնասուն

Մարդուն խոտակեր արավ արնահար:

Լսի՛ր .

Հանքը փուլ եկավ . կամ կաթսան պայթեց .

Մի մեծ փոսի մեջ լեշեր թաղեցին .

Դիակը՝ ճոճաց . լեզուն դուրս կախվեց .

Տրորված գանգեր ծովը նետեցին:

Լսի՛ր .

Շղթան է գնգում, հաստ ամուր շղթան,

Կաղապարը՝ արդար իրավունքների .

Տենչերը ընթոստ, բողոքը՝ մարդկան

Տանում է հեռու՝ ճարակման գերի:

Լսի՛ր .

Մի՛ սոսկար . քաջ կաց . բռնակալության

Ծաղկոտ, վառ զարնան փառքն է այսօր,

Վերքերը՝ խորունկ . ոճիրն անխափան .

Արյան հեղեղը՝ ալիքներ բոսոր:

Լսի՛ր .

Չփախչես . կանգնիր, հենվիր իմ ուսին .

Շուտով վրեժի կուգա ցուրտ ձմեռ .

Եվ կթառամեն նոր արշալույսին

Նախճիր, բռնություն մինչ այժմ անմեռ:

Լսի՛ր .

Չէ՛, չոքի՛ր, շուտ . սուս, բազկատարած,

Երկունքի մեջ է կյանքը, մարդկություն,

Քիչ էլ, կծնի ազատն աստված՝
Մտքերի գարուն հավասարություն . . .

1907 թ. 29 ապրիլի